

DIABLIK (3) *sb m*

diablik *a. dyjablik* (3).

dija- (2), dya- (1).

a pochylone.

sg N diąblik (2). *◇ G* diąblika (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

1. bot. *Dracunculus vulgaris* Schott. (*Rost: diablik, świętego Jana głowa, kokorzyk większy, wężownik większy*) (2) : Kokorzyk. [...] TO ziele ieft dwoiakie, iedno mnieyſze á drugie więczſze/ to więczſze zową dijablik/ bo to ma korzenie kąfaiące *FalZioł* I 65d; te^{g^o} dijabluka albo fwięthe^{g^o} iana głowy żadny człowiek prze iego oftre kąłanie niemoże iefć *FalZioł* I 66a.

2. bot. *Arum maculatum* L. (*Rost: kozia broda, brodacz, dziaduszki, kozłowe jajka, obrazki, ocun, leśny orzech, wężownik*) (1) : Dyablik/ ſzukay Obrazki. *SienLek* Xv.

Synonimy: 1. kokorzyk, »świętego Jana głowa«, »wężownik wielki«; 2. aaron, obrazki.

LZ